

Rode Kruis
Vlaanderen

AFDELING TIELT – 8B824
stichtingsdatum 28 november 1927

België-Belgique
P.B. – P.P.
8700 Tielt Centrum
BC 32025

P911539

ONZE TAAK

P911539

Verschijnt driemaandelijks
Nr. 84 – juni-juli-aug 2021

Verantw. uitgever: G. Wittevrongel
Afzendadres: Pontweg 27 - 8700 Tielt

INHOUD

➤ Watersnood in Wallonië	Stefan Lambert	4
➤ Vliegtuigramp Aarsele 1971.....	William Oosterlinck	13
➤ Geschiedenis Bloedgeven (deel 2)	William Oosterlinck	21
➤ Prijskamp 2021 – antw opgave 2	William Oosterlinck	32
➤ Prijskamp 2021 – opgave 3	William Oosterlinck	35
➤ Familieberichten	redactie	38

Verleenden hun medewerking aan dit nummer:

Marie-Rose Allaert, Stefan Lambert, William Oosterlinck en Marc Wittevrongel.

WATERSNOOD IN WALLONIË

RODE KRUISVRIJWILLIGERS TIELT ZIEN NA DE ZONDVLOED, MISERIE EN VEERKRACHT!

15 juli 2021 – De hevige regenval liet een waanzinnig spoor van vernieling na in België. Vooral Wallonië werd zwaar getroffen. Het officiële dodental staat ondertussen op 41, nog 2 mensen worden vermist.

In de provincie Luik zorgde de Maas voor overstromingen en bewoners rond de oevers werden er geëvacueerd. Ook langs de rivier de Vesder heeft het water een spoor van vernieling nagelaten: in Pepinster stortte een tiental huizen in, het idyllische Fraipoint veranderde in een dorpje met doorweekte huizen zonder elektriciteit en gas en in Trooz kreeg zelfs het medisch centrum af te rekenen met de zondvloed.

Na de evacuaties van de bewoners en het verder zoeken naar vermisten, verlegde de focus van de hulpoperatie zich naar het zware opruimwerk en het opmeten van de immense materiële schade...

29 juli 2021 – Een rustig radiogezoem, om 04u30 in de ochtend, maakt Nele en Stefan wakker. Iets minder gezwind dan anders springen we samen uit bed. Maar wat koud water in het gezicht zorgt ervoor dat de dag écht kan beginnen. Een dag waar we, samen met andere Rode Kruisvrijwilligers uit West-Vlaanderen, hulp gaan bieden in het rampgebied en de getroffen en zullen bijstaan.

Om 06u00 aan de Carpool parking te Aalter: Rode Kruisvrijwilligers uit de afdelingen Oostende, Izegem, Poperinge, Zwevegem, Oostkamp, Zwevezele en Tielt, aangevuld met teamleden van de provincie, verzamelen er om in kolonne richting Awans en Barchon (regio Luik) te rijden. Van daaruit zullen ze uitgestuurd worden in het rampgebied om de bewoners bij te staan.

lets voor 06u00 rijden ook de vrijwilligers van afdeling Tielt (n.v.d.r. Johnny, Ivan, Nele en Stefan) de parking op, met de minibus en ziekenwagen Tielt 2. Het oplossen van kleine medische noden, bijstaan van de lokale bevolking, detecteren van problemen op het terrein, goederen verdelen én ondersteuning geven aan de NC 112 Luik voor dringende medische interventies in de regio van Chaudfontaine, Trooz en Pepinster, zal vandaag tot onze opdrachten behoren.

Johnny De Schutter, Nele Verhenne en Ivan Voet

Ook een journalist van Radio 2 is present op het RV-punt. Hij duwt een microfoon onder de neus van enerzijds de provinciale leiding (n.v.d.r. Bernard Morsa en Karel Decaluwe), maar anderzijds ook van een Rode Kruisvrijwilliger van de afdeling Tielt, Nele! Met een positieve kijk wordt, door deze geweldige interviews, aandacht besteed aan het werk dat de Rode Kruisvrijwilligers van West-Vlaanderen vandaag zullen verrichten: allen gedreven door de wil om mensen te helpen!

Johnny en Ivan bemannen vandaag de ziekenwagen Tielt 2. Zij gaan de 112-ambulancepost van het Centre de Secours de Blegny versterken. Samen met de provinciale leiding vertrekken zij, iets vroeger, richting provincie Luik. Zij zien een ontbijt aan zich voorbijgaan...

De andere vrijwilligers genieten dus nog van een ontbijt, aangeboden door Michael Vannieuwenhuysse, teamlid vrijwilligers management provincie. Na de koffie en de ontbijtkoek maakt iedereen zich klaar om te vertrekken.

Tegen 06u20 zet de kolonne zich in beweging voor een rit van ruim 2 uren, richting Awans.

Om 08u45 rijdt de kolonne de parking van de Ikea te Awans op. Samen met de aanwezige crisisvrijwilligers wordt het poetsmateriaal, aangeleverd door de Logistieke Eenheid (LE) én aangekocht met fondsen van giften via het rekeningnummer BE70 0000 0000 2525, verdeeld.

De dozen met vloerwissers, schuurborstels, houten stelen, emmers, dweilen, schoonmaakproducten, afwasproducten, zeemvellen, ... worden uit de vrachtwagen LE geladen en op de parking gezet.

De provinciale leiding stelt een dag-actieplan op: hulpteams worden samengesteld, de vrijwilligers worden gebriefd en het poetsmateriaal wordt in de verschillende voertuigen geladen.

Samen met de vrijwilligers Robin, Jeroen en Viebe van afdeling Zwevezele, wordt het interventievoertuig en de minibus volgeladen met poetsmateriaal: klaar om het materiaal te verdelen aan de bevolking van het zwaar getroffen dorpje Fraipont.

Omstreeks 11u00 rijdt het team Rode Kruis-Vlaanderen (RKV) het dorpje Fraipont binnen. Fraipont, 700 zielen in een oksel van de Vesder. Een klein kerkje, uren wandelplezier in de heuvels. In onbezorgde tijden vanuit Luik-Guilemins met een boemeltje, door de tunnel, Fraipont binnenrijden. Van het idyllische Fraipont is niks meer te merken, twee weken na de zondvloed.

Na even rond te rijden in het dorpje wordt, verder zonder enige instructie of richtlijn en coördinatie, door het hulpteam beslist om halt te houden in de Salle Communale Floréal. In deze zaal zijn vrijwilligers in de weer. Ze coördineren o.a. de stockage en de verdeling van de hulpgoederen en zorgen voor warme maaltijden voor de inwoners. Na een korte voorstelling wie-wat wordt afgesproken dat het team RKV zich richting het centrum en de cité van Fraipont, een sociale woonwijk, begeeft.

De mix van poetsmateriaal in het interventievoertuig en de minibus wordt omgetoverd tot poetspakketjes: 2× een emmer, 2× dweil, 2× zeemvel, 1× AJAX-allesreiniger, 1× CIF, 1× borstel, 1× vloerwisser aangevuld met enkele microvezeldoeken. Met deze pakketjes in de voertuigen wordt richting het centrum van Fraipont gereden.

Een eerste stop: enkele zwaar getroffen huizen in Rue Haute. Ver geraken we niet in deze straat. In de wegen zitten hier en daar grote gaten. Een stuk asfalt is door het water opgetild en drie meter verder in een weide terechtgekomen. Bewoners van het huis, op nummer 443, zijn hun huis aan het strippen. De eerste golf kapotte huisraad is al weg; nu ligt de oprit en de berm vol natte planken, tapijten, gedemonteerde kasten. De schade aan hun huis wordt intussen na twee weken pas echt zichtbaar: een doorweekt huis zonder elektriciteit en gas. De bewoners worden geëmotioneerd bij het vertellen van hun verhaal; de angst die ze hebben gevoeld op het moment dat ze het water zagen komen. Maar het luisterend oor doet hen deugd! Het team RKV biedt hen een poetspakketje aan; een druppel op een hete plaat, maar toch een mooi gebaar van solidariteit. De bewoners zijn ons heel dankbaar! Ja, de twee woorden die opvallend vaak zullen vallen: dankbaarheid en veerkracht. Ondanks de miserie, de ellende, het vele werk voor de boeg, zien we de mensen opstaan en rechtveren!

Ondertussen krijg ik de melding dat Ivan en Johnny aangekomen zijn in het dorpje Nessonvaux. Even voordien hebben ze een collega van Croix Rouge de Belgique opgepikt in het Centre de Secours de Blegny. Vanuit Nessonvaux zijn ze, samen met de liaison van Croix Rouge de Belgique, stand-by voor de NC 112 Luik: een lange 112-shift, voor één keer niet vanuit het Sint-Andriesziekenhuis te Tielt, maar vanop het dorpsplein van Nessonvaux.

Het team RKV springt terug in de voertuigen en rijdt verder richting het centrum, via Rue du Village. We komen voorbij aan één van de twee basisscholen: zwaar gehavend door het water. Met man en macht wordt er gewerkt om ze tegen 1 september klaar te krijgen. We komen voorbij het kleine Saint-Gilleskerkje. Het stond eerst onder water maar is nu een opslagplaats: tot de nok gevuld met stapels kleren, schoenen en speelgoed. De kerk zit tjokvol. Er kan niets meer bij. Hier hoeven we geen poetspakketjes achter te laten. De aanwezige vrijwilligers in de kerk wuiven ons uit en wensen ons nog heel veel succes!

We rijden door tot op het dorpsplein van Fraipont, iets verderop. Daar is een grote bedrijvigheid! Mensen zitten op een trapje voor hun huis in een grote teil bemodderd servies af te wassen, voor de zoveelste keer. Hier houden we even halt en proberen we de mensen een hart onder de riem steken. Opnieuw is er verdriet over het verlies. Maar er is ook woede; woede over het beheer van de dammen in Eupen en Gileppe. Volgens de bewoners zijn zulke grote fouten gebeurd, met deze catastrofale gevolgen: voor hun huis, voor hun gezin en voor hun dorp! Als troost voor hun verdriet en hun woede bieden we hen een poetspakketje aan. Hier is men ons, ondanks de miserie, opnieuw ontzettend dankbaar voor! Opnieuw: successfull mission! “On tient le coup”, roepen de bewoners ons na. Opnieuw ervaren we de veerkracht als een drive bij de getroffen en!

Vanop het dorpsplein zetten we onze tocht verder. Deze keer rijden we naar de cité van Fraipont, een sociale woonwijk. Op die bewuste woensdagmiddag stroomde De Vesder hier uit haar bedding. Vele huizen vulden zich als een aquarium; urenlang stond er zo'n drie meter water, tot aan de eerste verdieping.

Bij het binnenrijden zien we enkel nog wat rest: doorweekte huizen. In de straten de stank van opdrogende modder en van diesel van stroomgeneratoren. Het team RKV besluit om hier van deur tot deur de poetspakketjes aan te bieden. “Bonjour!” roepen we. “Bonjour!” klinkt het door de poort. We raken aan de praat. De bewoners doen opnieuw hun verhaal; over hoe ze de stroom water op hun zagen afkomen; over het vreemde gevoel datgene te beleven dat ze tientallen keren hebben gezien op het journaal, ver van hun bed. Dat lucht op. En onze aanwezigheid en ons luisterend oor verzachten de pijn en het verdriet. Daar staan we dan, wat belabberd met ons poetspakketje dat we aanbieden. Maar opnieuw is de dankbaarheid heel groot. De mensen zijn tevreden met deze spontane solidariteit.

We rijden verder in Rue de France, de hoofdstraat van de cité van Fraipont. Iets verder op komen we voorbij aan één van de vier coördinatiepunten van de gemeente. Het zijn dé plaatsen in de gemeente waar spullen worden verdeeld en waar twee maaltijden per dag kunnen worden opgehaald. We geraken aan de praat met Jacqueline. Zij zorgt, samen met enkele vrijwilligers van Croix Rouge de Belgique, voor de goede werking van het coördinatiepunt. Ongelooflijk welk enthousiasme Jacqueline uitstraalt: de veerkracht die we bij haar ervaren is immens!

Stilaan schuift de dag voorbij. De klok wijst 16u45 aan. Jacqueline runt ook de mobiele douches. Elke avond tussen vijf en acht uur kunnen de mensen zich komen wassen in een truck met 16 douches. “De glimlach van de mensen die uit de douche stappen, daar doe ik het voor”, zegt Jacqueline. Iets later rijdt ook een foodtruck de sociale wijk binnen. Dagelijks kunnen “les sinistrés” gratis een warme maaltijd krijgen aan een foodtruck. Vandaag bezorgt Jan-Baptiste, uit het verre Brussel, van ‘Keep on Toasting’, de bewoners vele soorten croq’s. Overheerlijk; zeker en vast de croq-indian: kipfilet – verse kaas met tandoori – wortels – verse spinazie.

Nadat we de laatste bewoners hebben bezocht en nog poetspakketjes hebben verdeeld, beslissen we om nog één keer langs te gaan bij Jacqueline: haar enthousiasme werkt zo aanstekelijk! En... het team RKV heeft een verrassing in petto: alle resterende poetspullen geven we af aan haar. Ze kan deze dan vanuit haar coördinatiepunt verder verdelen aan de bevolking. Hiervoor is Jacqueline ons ontzettend dankbaar. En zo wordt op het einde van de dag de rode draad opnieuw bewaarheid: dankbaarheid en veerkracht. Deze twee woorden typeren niet enkel Jacqueline, maar alle bewoners van Fraipont!

De lange vermoeiende dag loopt stilaan ten einde. We stellen vast dat er iets borrelt, Fraipont komt in zekere zin weer tot leven. De noden zijn gigantisch en vooral van lange duur: dit is niet opgelost in enkele weken. Het zal allemaal tijd en veel mensen en middelen vragen!

Na deze dag ben ik bovenal dankbaar dat ik, samen met de andere Rode Kruisvrijwilligers, een deel van de nodige solidariteit mocht zijn! We zijn allemaal mensen en we hebben elkaar allemaal nodig.

Maar ook een beetje triest door de vaststelling dat onze hulp wat laat kwam...

Om iets voor 19u00 verlaat ik, samen met Nele, de parking van de Ikea en rij terug richting Tielt. Rond 19u30 vertrekken ook Johnny en Ivan richting Tielt, na hun dagje 112-permantie in Nessonvaux.

Morgen neemt een team Rode Kruisvrijwilligers van een andere provincie onze plaats in. En zo zal men ginds alsmaar dichtter terugkomen bij een normaal leven, ook al is de weg nog lang...

Stefan

50 JAAR GELEDEN CRASHT EEN ENGELS PASSAGIERSVLIEGTUIG IN AARSELE

Op 2 oktober 2021 zal het exact 50 jaar geleden zijn dat een Brits passagiersvliegtuig, van het type Vanguard, iets na 11 uur plaatselijke tijd neerstortte in een weide in Aarsele.

Het vliegtuig, op weg naar Salzburg in Oostenrijk, had een capaciteit van 135 zitjes en was maar voor de helft volzet. Alle 63 inzittenden (8 bemanningsleden en 55 passagiers) kwamen om het leven.

Uit de radiocommunicatie tussen het vliegtuig en Brussels Air Control kennen we de laatste berichten van deze fatale vlucht (de tijd verschilt één uur met onze plaatselijke tijd, dit is de Britse Greenwich Mean Time = +1 uur hier bij ons). Om 1005 GMT (vijf over tien) vloog het toestel over Wulpen (bij Veurne) en leek alles nog oké. Nog geen 5 minuten later (1009 46s GMT) noteren we: "We're going down. Mayday mayday ... We're going down vertically." 1009 55s GMT "Out of control." 1010 11s GMT "Ah this is it." En dan niets meer. Zo weten wij dat de Vanguard binnen de minuut na hun 'mayday' gecrasht is.

We willen, na 50 jaar, deze ramp nog even in herinnering te brengen. Het hele verhaal van wat er in de daarop volgende week gebeurde hier naar voor te brengen, is niet de bedoeling. Maar we geven wel graag een mini-versie van het verloop.

Alarmering

De eerste alarmering gebeurde door de familie De Witte, met name Maria, die de dienst 900 in Brugge verwittigde.

Eigenaardig genoeg kwamen er slechts twee oproepen binnen met betrekking tot dit vliegtuigongeval. De dienst 900 Gent zou ook gealarmeerd zijn.

De ambulances 900, de brandweer, politie en rijkswacht werden ter plaatse gestuurd; geen andere hulpdiensten.

Het is duidelijk dat er toen gebrek was aan een actueel alarmeringsplan of een degelijk rampenplan.

Toch kwam ook het Rode Kruis op eigen initiatief ter plaatse.

Verder verloop

Eerst was er nog wat onenigheid wie er nu wel de leiding (parket) zou hebben: West- of Oost-Vlaanderen, omdat men in eerste instantie niet wist of het vliegtuig op het grondgebied West- of Oost-Vlaanderen lag.

De brandweer bluste de brandende kerosine. De rijkswacht en politie sloten de weide af.

Die zaterdag, nadat het parket een overzicht had van het geheel, werden geen bergingswerken aangevat. De Engelse en Belgische wetsgeneesheren en de Britse experts van de bergingsfirma moesten eerst ter plaatse komen. Wel werd aan het Rode Kruis gevraagd tenten te plaatsen voor o.a. de autopsieruimte en rustplaats voor de hulpverleners.

Eerst op zondag werd effectief begonnen met de berging van de slachtoffers. Brandweer, Civiele Bescherming en Rode Kruis, samen met de experts van de Britse bergingsmaatschappij zorgden daarvoor.

In de loop van de daaropvolgende week werd ook beroep gedaan op het leger (Genie-afdeling) om met zwaar materiaal te komen helpen de vliegtuigromp uit de diepe put boven te halen.

Deze werkzaamheden zouden nog duren tot de vrijdag.

De zaterdagmiddag t.e.m. de maandag kreeg het publiek de mogelijkheid in de rouwkapel een laatste groet te brengen.

Maandag 11 oktober om 14u30 was dan de begrafenisplechtigheid.

Het Rode Kruis

Dat de alarmering gebrekkig verliep was een feit. De Tieltsse afdeling werd in eerste instantie niet verwittigd en pas om 18 uur werd ik, als Adjunct Gewestelijk Coördinator van de Hulpdienst in kennis gesteld van de crash. (Provincie Oost-Vlaanderen, meer bepaald de PHE = Provinciale Hulpeenheid, was als eerste ter plaatse). Ik probeerde meer info te krijgen omtrent wat er moest gebeuren, maar hogere echelons contacteren lukte heel moeilijk want de telefoonlijnen waren overbelast. Uiteindelijk lukte het toch om te vernemen wat er moest gedaan worden.

Afdeling Tielt werd gevraagd om personeel en materiaal naar Aarsele te brengen. Dat lag in eerste instantie moeilijk omdat de Mobilisatie-overste (nu Verantwoordelijke Hulpdienst) al ter plaatse was geweest, maar de toegang ontzegd werd door de rijkswacht. (Dhr. A. Vanneste was niet in uniform maar legitimeerde zich wel.)

Andere afdelingen werden ook gevraagd om vooral tenten ter plaatse te brengen.

Iets later begaf ik mij ook naar Aarsele, waar de leiding in handen was van PHE Oost-Vlaanderen. Eens Nationaal Hoofd Hulpdienst, Dhr. Degryse, ter plaatse was, nam hij de leiding over.

De verdere dagen was het de provinciale en gewestelijke leiding die deze taken overnam.

De zaterdag werd, op aangeven van het parket en andere leidinggevendenden, een tentenkamp opgezet (tenten kwamen ook van de Nationale Mobiele Kolonnes uit Antwerpen en Brussel). De zondag moest het tentenkamp nog worden verplaatst.

In de patio (vierkante opstelling van meerdere tenten) was de autopsieruimte voor de wetsgeneesheren en parket. Andere tenten waren o.a. keuken, rustplaats, opslagruimte voor materiaal...

Het Rode Kruis werd samen met de brandweer en de civiele bescherming ingezet bij de berging, het helpen in de autopsieruimte bij de wetsgeneesheren, het verzamelen van lichamelijke resten die over de weide verspreid lagen, opruimen vliegtuigonderdelen, de keuken (eten PHE) en zelfs bij bewakingsopdrachten. Een heel pakket van taken. Ook transport van (delen van) lijken naar UZ Gent voor verder onderzoek, was voor het Rode Kruis. Dit zou zo de ganse week t.e.m. de vrijdag het geval zijn. Ook hulp bij de rouwkapel de zaterdag en volgende dagen was een onderdeel van onze inzet.

Het Rode Kruis werd geprezen om zijn inzet. Arrondissementscommissaris Jozef De Prest, de Belgische wetsgeneesheren, de Britse teamleden van de bergingsfirma, nationaal en provinciaal RK, de Gentse procureur-generaal, de Britse ambassade en Gerechtelijke Geneeskunde van Gent stuurden bedankingsbrieven naar het Rode Kruis. Ook de pers was lovend over de inzet van de vrijwilligers.

Bij de begrafenis op maandag 11 oktober waren de Rode Kruisers ook aanwezig.

Tot slot willen we één alinea aanhalen uit het rapport van Arrondissementscommissaris De Prest over het Rode Kruis:

“In die gedachtengang verder gaande spreek ik mij er dan ook voor uit dat de Civiele Bescherming verder het Rode Kruis zou moeten inlichten.

Te Aarsele heeft het mij gestoord:

- dat het Rode Kruis op eigen initiatief optreedt
- dat het Rode Kruis dan zijn diensten moest 'aanbieden'.

De inzet van het Rode Kruis is onvervangbaar en onmisbaar en zou dus 'gelegaliseerd' moeten worden."

Tot zover dit zeer summier relaas. Hierna nog enkele foto's uit mijn archief over de ramp in Aarsele.

Het terrein van de ramp.

Prov Verantw Hulpdienst Gerard Jacques en Plaatsel. Mobilisatiehoofd A. Vanneste.

Ook tijdens de pauze werd overlegd over de gang van zaken.

Pauzes ter recuperatie...

Binnenzicht van de patio waar de identificatie gebeurde.

Jozef Matthys van RK Tielt (gebogen met bril, vlak voor de wetsgeneesheren) en rechts Gilbert Devreker van RK Diksmuide.

Jozef Matthys van RK Tielt, centraal op de foto.

Verder wil ik verwijzen naar het artikel i.v.m. deze ramp, dat zal verschijnen in het stadsmagazine 'Op de Hoogte'.

Ook in het tijdschrift van de heemkundige kring 'De Roede van Tielt' verschijnt een uitvoerig en gedetailleerd artikel over de vliegtuigramp en dit van de hand van Hannes Vanhauwaert, stadsarchivaris van Tielt.

In Aarsele gaat in oktober ook een tentoonstelling door en staan er nog andere activiteiten op het programma.

Tielt is deze ramp nog niet vergeten.

William Oosterlinck

AFSCHEID VAN MARIA TRUYAERT, VERDIENSTELIJKE MEDEWERKSTER DIENST BLOEDGEVEN

Bedankt Maria voor al die jaren van belangeloze inzet!

GESCHIEDENIS RODE KRUIS TIELT

BLOEDCOLLECTES IN AFDELING TIELT (Deel 2)

Het verloop van de bloedcollectes

Wat voor de buitenstaander evident lijkt, is het voor de plaatselijke medewerkers niet zo.

De zaal vooraf klaarzetten vergt al enig overleg met het BTC: waar moeten de tafels staan, waar komen de dokters te zitten, waar gebeurt de aanmelding, enz. Alles is bepalend voor een goede collecte. Gelukkig loopt het heel vlotjes met alle ervaring die de medewerkers intussen hebben.

En dan moet de ontvangstruimte voor na de collecte ook ingericht te worden.

Hoe dat het er in de beginjaren aan toeging is ons niet bekend, maar op de foto genomen in 1951 ziet het er naar uit dat het brancards van de afdeling waren, die op schragen waren geplaatst. Dat de plaatselijke afdeling voor de nodige inbreng en logistieke steun instond, lijkt me meer dan logisch. Medewerkers waren toen leden van de 'mobiele colonne' (= Hulpdienst van tegenwoordig).

1951 - Bloedinzameling op de Lakenmarkt

Twee vrijwilligers van het RK helpen bij de afname: Simonne Maes (1) en Yolande Acx (2).
Liggend: Gerard Vandeweghe (3).

Wanneer we in de Europahal belandden voor de afnames, was het een heel gedoe om die zaal klaar te zetten; ik herinner mij nog duidelijk dat het stadspersoneel de elementen van de kiesloketten gebruikte om diverse ruimtes te creëren: één voor de inschrijving, één voor de dokters en de afnameplaats. Alles was bijna volledig afgeschermd. Privacy avant la lettre.

In artikels uit 'Onze Taak' van dhr. L. Tyteca lezen we dat Fritz Vandendaele en later André Verhamme dienden in te staan voor het aanbrengen van het nodige materiaal.

Iets wat heden ten dage niet meer zou kunnen/mogen (privacy) is dat er door de afdeling ter plaatse een lijst met de naam en het adres van de bloedgevers wordt opgemaakt. Indertijd was dit wel nodig om de mensen te kunnen uitnodigen voor het 'feest van de bloedgevers'. Iets wat toen ook enkele medewerkers vergde om alles te noteren en bij te houden.

Tegenwoordig wordt de Europahal tijdig klaargezet met de nodige tafels en stoelen en bij het einde van de collecte wordt alles weer op zijn voorziene stockageplaats teruggezet door de medewerkers van de Dienst Bloedgeven. Dit in tegenstelling tot vroeger, waar het stadspersoneel alles opruimde. Niet te vergeten dat dit ook het geval was in Aarsele, Kanegem en Schuiferskapelle.

Het is dan ook niet verwonderlijk en zeker geen uitzondering dat de plaatselijke medewerkers heel wat uren in de weer zijn. Het is niet zelden 21 uur en later tot alles weer in orde gezet is. 'Evident', zeiden we in het begin van dit punt, je moet het maar doen!

Na de donatie kunnen de donoren hun kleine attentie kiezen en nagenieten van een gratis consumptie in 'de bar'.

De bar zoals hij er (vóór Corona-tijd) anno 2020 uit ziet.

Waar eertijds het BTC nog voor de drank zorgde, is het nu de taak van de afdeling. Een bijkomend werk dat, met de concessies van levering, zeker niet onbelangrijk is. Het lijkt zo normaal dat de drank er is, maar je krijgt het niet in de schoot geworpen.

Als we dan toch nog even terug in de tijd gaan, dient zeker vermeld dat er in de periode dat L. Tyteca 'verantwoordelijke voor het bloed' en N. Van Hulle 'voorzitter van de vriendenkring van bloedgevers' was, er collectes waren over een hele dag, nl. van 10 tot 12 uur en van 14 tot ... uur.

De meeste plaatselijke medewerkers waren dan ook opgedeeld in shiften. Over de middag nodigde N. Van Hulle en zijn vrouw de ploeg van het BTC (de verpleegkundigen en medewerkers) en de vaste medewerkers (die de hele dag bleven) uit naar de Shamrock om er het middagmaal te nemen. Het was heel nipt (soms iets te laat) om tijdig (tegen 14 uur) terug in de Europahal te zijn!

Een ander opmerkelijk feit was, dat er in 1980 gestart werd met een kinderopvang; waar Lia Vanneste door de voorzitter als verantwoordelijke werd aangeduid. Bij de opstart kwamen 38 kinderen opdagen. Toen liet men niet toe dat de kinderen in de afnameruimte rondliepen, kwestie van niet te storen en geen schrik op te doen wanneer papa of mama geprikt werden om bloed te geven!

Lia Vanneste in de kinderopvang van de bloedcollecte.

Kinderspeelgoed of tekenmateriaal werden door het BTC en de afdeling ter beschikking gesteld. Een overzicht (tot in 1985) vermeldde volgende cijfers over het aantal kinderen in de opvang: 1981: 160 – 1982: 189 – 1983: 172 – 1984: 186 en in 1985: 162.

We vinden wel terug dat er ook nog in 1988 kinderopvang was, maar treffen geen cijfers meer aan. Het aantal kinderen liep fel terug. We hebben geen idee hoe lang de opvang nog duurde, maar dat zal niet zo heel lang meer geweest zijn.

Er werd vastgesteld dat er ook misbruik was van deze gratis kinderopvang. Kinderen werden afgezet en bleven soms de hele namiddag, wat uiteindelijk niet de bedoeling was van de kosteloze kinderopvang.

Tot slot: naast 'tante Lia', was er ook 'tante Maria' en 'tante Rosette' om deze opvang te verzekeren.

Het aantal bloedgiften

Van ieder jaar of van iedere bloedcollecte de donatiecijfers opsommen, zou een meer dan saaie bedoening zijn. Wat we wel beogen is, om via die cijfers, een overzicht te krijgen in de evolutie van het bloedgeven in het gebied van afdeling Tielt.

Het is niet verwonderlijk dat vanaf de jaren '80 de cijfers steil de hoogte inschieten, wanneer men dan viermaal per jaar bloed mocht geven. Mede namens de zeer actieve acties van L. Tyteca (bloedcollectes waren zijn dada) kon men dergelijke opkomsten noteren.

Vele van die gegevens konden wij terugvinden in vroegere uitgaven van 'Onze Taak', waarin L. Tyteca als plaatselijk verantwoordelijke en later als voorzitter bijna minutieus de cijfers bijhield.

Eenmaal die cijfers niet meer verschenen in 'Onze Taak' wordt het heel wat moeilijker om hierover nog gegevens te vinden, aangezien blijkbaar niemand behoefte had die bij te houden.

Toch vonden we (ook via eigen documentatie) nog enkele cijfers vanaf de jaren 2000. De meest recente cijfers ontvingen wij via Marc Wittevrongel, adjunct verantwoordelijke, die bij iedere collecte nu weer de cijfers noteert en bijhoudt.

Een kort overzicht vanaf beginjaar 1961:

1961: eerste bloedcollecte van BTC Brugge in Tielt. Tweemaal per jaar collecte.

Tielt: 46 donoren 2^e collecte: 57 donoren

Kanegem: 22 donoren " 59 donoren

Aarsele: 19 donoren

Totaal: 173 afnames over 5 collectes

1970: totaal 441 donaties over 6 collectes

1975: totaal 794 donaties over 8 collectes

Er werd toen 3 × een inzameling gehouden in Tielt, 2 × in Aarsele en 2 × in Kanegem.

1980: 1623 afnames over 13 collectes. In Tielt 4 ×, en telkens 3 × in Aarsele, Kanegem en Schuiferskapelle.

1985: 2324 donaties over 16 collectes, 4 × in elke afnameplaats.

1990: 2309 opgekomen over de 16 collectes.

Verder geen gegevens t/m 2000.

2001: 1714

2002: 1694

2005: 1873 - Toen waren er nog 3 afnameplaatsen!

2010: 1666

2018: 1289

2019: 1224

Door corona dalen de cijfers.

2020: 1032.

Met de jaren veroverde Tielt ook 3 × de Provinciale Trofee van het Bloed. Maar dat vind je terug in het artikel over trofeeën en prijzen die onze afdeling in de wacht sleepte (zie *ONZE TAAK* nr. 82, pag. 25-27).

Een ander overzicht geeft ons een heel andere kijk.

In 1968 werd de 1000ste bloedgifte in het werkgebied van afdeling Tielt genoteerd (zie foto onder dit overzicht).

In 1970 was men al aan de 2000ste.

In 1975, na 15 jaar bloedcollectes, telde men de 5000ste afname.

Vier jaar later, in 1979, was het aantal afnames opgelopen tot 10.000 in afdeling Tielt.

In 1980, werd de 12.000^{ste} afname opgetekend in Aarsele.

Op 5 oktober 1988 bereikte men in Tielt de kaap van 30.000 bloedgiften.

Een jaar later (04/10) hadden we de 32.000^{ste} bloedgift.

Op 8 januari 1991 werd de 35.000^{ste} donatie genoteerd. Eind dat jaar stond de teller al op 36.995.

De 30.000^{ste}, 32.000^{ste} en 35.000^{ste} donor werd op de collecte zelf verrast met een attentie. Uit een krantenartikel (met foto) konden we achterhalen dat de 30.000^{ste} bloedgever Marleen Tallieu (echtgenote van Jozef Dinneweth, vroeger Adjunct Hoofd Hulpdienst) was.

De 35000ste bloedgever was Filip Bottelberghe uit Tielt.

1000ste bloedgift in 1968 — Europahal Tielt

vlr: Bertha Bruyneel, Adolf Vanneste, Mw Boudolf (BTC Brugge), de 1000ste bloedgever en Lucien Tyteca.

Geschenkjes voor de donoren

Na de bloedafname wordt aan de donoren een consumptie aangeboden, kwestie van nog even te verpozen en met gelijkgestemden even na te praten.

En, ook niet onbelangrijk, men krijgt een kleine attentie. Niet van grote waarde, maar als blijk van waardering. Hiervoor krijgt men een waardebon die men kan inruilen aan de geschenktafel. Tegenwoordig kan men hier kiezen uit b.v. een cinematicket, een badhanddoek, handzeep, shampoo, douchegel, strips, enz.

Aan de geschenktafel: Lia, Lieve, William, Maria, Simone, Hendrik en Marc.

Heel wat jaren terug zag de 'cadeautafel' er anders uit. Men kon, mits men zijn bon langer bijhield sparen voor o.a. elektrische apparaten (elektrisch mes, koffiezet,...). Men diende deze echter af te halen in het BTC-Brugge.

Anderzijds waren er ter plaatse zaken te verkrijgen die nu tot de verbeelding spreken (in het volgende nummer van dit tijdschrift tonen we enkele foto's van die geschenkjes).

Bij de eerste afname van een nieuw jaar krijgen de donoren sinds 2000 een geschenkje. Tot 2011 waren dat kleine flesjes (fioletjes genaamd) jenever of likeur. De jaren daarna kwamen er pralines met een klein gadget erbij. Sedert een 5-tal jaar is dat een doosje Jules Destrooper-koekjes.

Feest van de bloedgevers

We kunnen dit hoofdstuk niet beter beginnen dan met een gedicht van Dr. Eugène Mattelaer, gewezen voorzitter van Rode Kruis West-Vlaanderen. Een ode aan de bloedgevers.

Zalig gij...

Aan de bloedgevers

Zalig gij die geeft uw eigen bloed!
Het is de kreet van 't onbekende hart
dat naar U roept om hulp in nood en smart
en als een vlamvend vuur uw hart doorgloedt.

Symbool van trouw – zoals de pelikaan
die uitbloedt en het jonge leven hoedt –,
stelt gij de daad van de Samaritaan
door't schenken van uw eigen hartebloed.

Laat velen delen van het zoet festijn
der rode druppels, fonklende korallen!
En morgen weer zult gij de daad herhalen
om door uw gift Gods pelikaan te zijn.

Dr. Mattelaer stuurde postkaarten voorzien van zijn gedichten. Zoals in dit voorbeeld, dat geadresseerd was aan toenmalige voorzitter Adolf Vanneste ter gelegenheid van het feest voor 50 jaar RK Tielt (waar tegelijkertijd ook '20 jaar bloedgeven' gevierd werd).

En zoals elke vereniging wel een feest of bijeenkomst heeft voor zijn leden, kon ook Rode Kruis Tielt niet achterwege blijven om zijn bloedgevers eens samen te brengen op een andere locatie dan de inzamelplaats.

Met dit feest wil ook Rode Kruis Tielt hulde brengen aan zijn bloedgevers en hen tevens bedanken voor hun inzet.

Een eerste bijeenkomst zou hebben plaats gehad in het Gildhof in 1971.

Het was zeker niet zoals wij het nu kennen. Wellicht eerder een gezellige bijeenkomst met koffie, taart en versnaperingen.

Dit jaar zou, zonder de Corona-perikelen, het 50ste bloedgeversfeest hebben plaats gevonden.

Het inrichten en organiseren van dergelijke bijeenkomst lijkt voor de buitenstaander evident en eenvoudig: eventjes een uitnodiging versturen, restaurant reserveren en klaar is Kees. Niets is minder waar, er is veel meer. Daarom laten we u even meekijken achter de schermen, hoe het vroeger was en hoe het nu is.

Uit reeds geciteerde werkwijze op de inzameling (zie: Het verloop van de bloedcollectes) weten we dat er in de beginjaren tot onder L. Tyteca, de afdeling zelf de ledenlijst van de donoren moest bijhouden. Zo kon men die mensen uitnodigen naar het feest.

Uitnodigingen opmaken, adresseren en versturen gebeurde door de afdeling zelf en op eigen kosten.

Later werden de invitaties (nog steeds opgemaakt door de verantwoordelijke) onder omslag bezorgd aan het BTC, dat de verzendingskosten op zich nam.

De laatste decennia worden de uitnodigingen door het BTC gekopieerd en verstuurd, maar het verzendklaar maken (in omslag steken en adresseren) gebeurt door enkele medewerkers van de afdeling. Daarvoor trokken zij naar BTC Brugge en nu naar BTC Gent om die klus te klaren.

Maar vóór dit kan gebeuren diende de datum van het feest bekend te zijn en was er een afspraak met het restaurant, om alles door te nemen. Werk voor de (adjunct)verantwoordelijke.

Maar dan is het werk nog niet af. De inschrijving van de deelnemers moet bijgehouden worden en de betaling (van de bijdrage in het feestmenu) moet opgevolgd worden.

Dan komt het feest of bijeenkomst zelf. Dat kan men niet beginnen zonder een aperitiefje... Om de deelnameprijs te drukken, werd een sponsor gezocht. De voorzitter van de vriendenkring van de bloedgevers, Noë Van Hulle, werd bereid gevonden dit voor zijn rekening te nemen. Zijn opvolger, Nick Van Hulle, deed hetzelfde. Nu sponsort de Shamrock.

Idem voor het dessert. Men vond sponsors tot ook die firma's hun activiteit beëindigden en Shamrock insprong. Maar er moest daarvoor alweer een afspraak gemaakt worden; alles vraagt zijn tijd.

Na de huldiging van de verdienstelijke bloedgevers met het nodige aantal giften, of van degenen die de leeftijdsgrens bereikten, volgde jarenlang de tombola voor de aanwezige donoren, de afsluiter van het feest.

De laatste jaren werd deze gratis tombola vervangen door elke aanwezige bloedgever een fles wijn te schenken.

De oorsprong ligt echter in een verder verleden. Noë Van Hulle vond dat er iets ontbrak en integreerde een teerlingbak-wedstrijd (hij noemde het een spel met de 'pietjesbak'). Er waren een drietal prijzen, waaronder steeds een kilo-zware hesp. Men kon ook spelen voor een hesp door het gewicht te schatten. Enig nadeel: er werd een inleg gevraagd. En zoals reeds gemeld, werd dit 'spel' opgevolgd door een tombola waarbij de tapijtjes, geschonken door de Firma Van Hulle, legendarisch werden.

Uit de vele verslagen die verschenen in dag- en weekbladen en later in 'Onze Taak' kunnen we wel het een en ander halen. Zo lezen we dat de eerste voorzitter van de vriendenkring van bloedgevers notaris Jean Marie De Cock was. Het was onder zijn voorzitterschap en dat van de plaatselijke afgevaardigde bloed, L. Tyteca, dat het eerste 'bloedgeversfeest' plaats had in 1971. In 1975 nam notaris De Cock, na 10 jaar, ontslag en werd hij opgevolgd door Noë Van Hulle, die dit volhield tot in 1988. Zoon Nick Van Hulle nam dan het voorzitterschap over tot in 1999. Nadien was er geen voorzitter van de vriendenkring meer.

In 1980 werd ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van afdeling Tielt ook het 20 jaar bloedgeven gevierd.

In de gloriejaren (1980 e.v.) was het niet meer dan normaal dat er op het feest telkens meer dan 100 donoren gehuldigd werden. Zo waren er in 1983: 100, in 1984: 152 en in 1987 zelfs 179. Ook in de jaren 1990 bleef het te huldigen bloedgevers boven de 100. Het aantal deelnemers aan het feest varieerde. Maar in 1983 daagden er maar liefst 360 personen op om het feest bij te wonen.

Wat het aantal bloedgiften per persoon betreft, was het in de beginjaren moeilijk om aan een hoog cijfer te komen; met 2 × en 3 × per jaar liep de teller niet snel op.

In 1991 noteerde men 2 donoren met 80 bloedgiften en in 1993 waren het er 5. Het duurde tot in 1996 eer men de eerste 2 bloedgevers telde die 100 keer bloed gaven (m.a.w. minstens 25 jaar doneren om aan 100 te komen). Dit was precies 35 jaar na de eerste afname in 1961.

In 2001 waren er 7 donoren met 100 giften.

Daarna komen de grote getallen van 100 en meer giften steeds vaker voor.

Zo waren er in 2002 twee bloedgevers met 120 giften. In 2018 zelfs iemand met 175 donaties. In 2019 waren er twee met 150 en drie met 125 giften.

Een tweetal merkwaardigheden:

Bij de opening van de 100ste ziekenhuisbibliotheek werd de Fam. Paul Dooms in de bloemetjes gezet. Vader, moeder en 6 kinderen waren 'vaste' bloedgevers.

In 2019 noteerden we terug een verrassend feit: de broers Walter, Erik en Johan Goethals hadden toen respectievelijk 173, 150 en 138 bloedgiften achter hun naam.

Zo zie je maar wat 'oude' artikelen en krantenknipsels kunnen opleveren.

William Oosterlinck

n.v.d.r. Omdat ons tijdschrift max. 40 blz. kan tellen. Zullen de foto's van geschenken 'door de eeuwen heen' in de volgende uitgave van ONZE TAAK gepubliceerd worden waar ook de 'Bijlagen' vermeld worden (B 1: Verantw en medewerkers, B 2: Geschenken en B 3: Eretekens etc.).

prijskamp 2021 – antwoorden opgave 2

Voor we de juiste antwoorden geven, graag eerst de nodige verduidelijking. Om alle misverstanden te vermijden baseren we ons op het Prisma-woordenboekje of Van Dale verklarend woordenboek.

Er kwamen ditmaal 14 antwoordformulieren binnen. Eigenaardig genoeg behaalde niemand de maximumscore van 36 punten. Dit is de eerste maal sinds het begin van de prijsvragen dat het voorkomt.

De antwoorden:

Vraag 1: rooster met de te zoeken woorden.

KO **Z** IJN

JU **W**EEL

L **A** BEUR \Rightarrow zwaar werk: karwei is niet per definitie zwaar werk

SO **R** TIE \Rightarrow uitstapje = sortie of verzet

JU **T** TEN

HUIC **H** ELAAR

ACROB **A** AT \Rightarrow lenig en krachtig iemand: verwijst duidelijk naar een persoon

JU **N** GLE

Buigzaam = bijvoeglijk naamwoord, geen persoon!

RA **D** IJS

FOR **E** L \Rightarrow zoetwatervis: forel of snoek

KE **L** NER

SP **A** DE

C **A** CAO

SOMB **R** ERO

Vraag 2: cijferen – blijkbaar voor niemand een probleem.

Eén van de mogelijkheden was: $7 \times 5 = 35$

$35 - 2 = 33$

$33 + 8 = 41$

$41 \times 9 = 369$

$369 + 1 = 370$

Vraag 3: spreekwoorden

- a) Zij hangt haar man de blauwe huik om.
- b) Tussen hemel en aarde hangen.
- c) Een grote mond hebben.

- Betekenis:
- a) Zij bedriegt haar man.
 - b) In een lastige situatie zitten.
 - c) Brutaal zijn.

Vraag 4: hoofdstad – land

Hier ging iedereen de mist in: het figuurlijke addertje was duidelijk op de afspraak. Wat heerlijk voor de opsteller dat niemand de strik-vraag doorhad. 😊

De hoofdstad van Schotland is niet Glasgow maar wel Edinburgh, en dat wist de opsteller weldegelijk!

Dus niets antwoorden bij hoofdstad. Wie dit wel deed (= iedereen) heeft hier ook niet goed opgelet als hij/zij Glasgow in de kolom onder hoofdstad invulde! 😊

HOOFDSTAD	LAND
MADRID	SPANJE
KOPENHAGEN	DENEMARKEN
LISSABON	PORTUGAL
DUBLIN	IERLAND
LJUBLIJANA	SLOVENIE
---	SCHOTLAND

Vraag 5: Erfgoed - Tielt

9-letterwoord: CAMPANILE

Schiftingsvraag: a) reservegetal: 32

b) som: 135

Rangschikking opgave 2:

1. RAES Hendrik	35 punten	3 verschil
2. WITTEVRONGEL Gabriël	35	4
3. VAN POUCKE Christel	35	5
4. ALLAERT Marie-Rose	35	5
5. DE ROO Liliane	35	9

Voorlopig algemeen klassement:

1. ALLAERT Marie-Rose	128 punten
2. WITTEVRONGEL Gabriël	128
3. DE BURGHGRAEVE Lieve	128
4. WITTEVRONGEL Marc	128
5. DE ROO Liliane	128

~~~~~

Dienst Bloedgeven dankt de directeur van de H. Hartschool voor het gebruik van de lokalen *(gedurende de periode dat de bloedafnames niet konden doorgaan in de Europahal omdat die gereserveerd was voor de inentingen - Covid)*.

prijskamp 2021 – opgave 3

Het hoeven niet altijd spreekwoorden of telvragen te zijn. We opteerden nu eens voor een puzzelrooster waarin heel verschillende ‘zoekertjes’ in te vullen zijn. Algemene kennis noemen ze dat.

Aan de hand van wat uitleg/omschrijving vind je er ook de categorie waar het te zoeken woord/naam thuis hoort.

LET WEL: **ieder vakje** is bestemd voor **één letter**. IJ wordt beschouwd als 2 letters: i en j. Uitleg 1 is in het antwoordrooster ook 1. Alle vakjes dienen dus ingevuld te worden.

In het dik omliggende kader lees je van boven naar onder een vraag. Deze vraag moet dan ook beantwoord worden!

Tip: vul niet onmiddellijk het antwoordrooster in; noteer eerst de antwoorden op een kladblad, zo vermijd je onnodige doorhalingen.

Veel zoekgenot en succes!

1	Geschiedenis	Deze Nieuw-Zeelander was de eerste mens die de hoogste berg ter wereld bedwong. Voornaam en naam.
2	Wielrennen	‘De Kannibaal’ won alle grote wielervedstrijden en klassiekers, behalve één. Welke koers?
3	Folklore - Volksverhalen	Telkens op Paasmaandag heeft hier de meest bekende traditionele paardenommegang plaats in Vlaams-Brabant. Waar? (naam)
4	Aardrijkskunde	In de Spaanse stad Granada vind je een indrukwekkend bouwwerk in rode steen en met ‘Leeuwenhof’. Naam bouwwerk.
5	Muziek	Samen met Pavarotti en Domingo vormde hij de ‘drie gouden tenoren’. Wie is hij? Voornaam en naam.
6	Mythologie	Verschrikkelijke sneeuwman uit de Himalaya.
7	Geschiedenis	Deze Franse president zette de pers schaakmat met de woorden: “Et alors?” Wie was hij? (familienaam)
8	Geschiedenis	In 1430 werd in Brugge de ‘Orde van het Gulden Vlies’ gesticht. Door wie? (voornaam en naam, zoals hij genoemd wordt)

9	Mytologie - Aardrijkskunde	Op deze 132 m hoge rots langs de Rijn bewaakt dit sprookjesachtig mooi meisje de 'Schat der Nibelungen'. Naam.
10	Wielrennen	Deze gevleugelde Spaanse klimmer was bekend als 'de Arend van Toledo'. Zijn familienaam graag.
11	Voetbal	Deze begaafde Belgische voetballer verongelukte op 30-jarige leeftijd op 09.10.1985 in Edegem. Hij speelde voor Anderlecht en de Rode Duivels. Voornaam en naam.
12	Mytologie - Aardrijkskunde	Dit megalithisch cirkelvormig stenen monument op 13 km van Salisbury (Engeland) is wereldberoemd. Naam?
13	Muziek	Deze op notendoppen lijkende kleppers, met de vingers bespeeld, worden bij de Flamenco-dansen gebruikt. Naam van dit muziekinstrument.
14	Film	Deze Duitse actrice speelde mee in vele films, maar werd vooral bekend door haar rol als 'Sissi'. Voornaam en naam.
15	Film	Deze Amerikaanse filmacteur speelde in veel films waar rassenproblematiek aan bod kwam. Internationale bekendheid kreeg hij met de film 'The Blackboard Jungle', maar hij schitterde ook in o.a. 'Porgy and Bess'. Voornaam en naam.
16	Stripfiguur	De sterke Galliër was de schrik van de Romeinen. Samen met zijn kleine vriend (getekend door o.a. Uderzo), veroverden zij de hele wereld. Wie is hij?
17	Film	Vlaamse actrice die de hoofdrol vertolkte in 'The Broken Circle Breakdown'. Voornaam en naam.
18	Fantasie	Deze legendarische indianenhoofdman van de Apachen vind je terug in de boeken van Karl May. Naam?
19	Wielrennen	Deze renner was de eerste Belgische overwinnaar van de Ronde van Frankrijk. Voornaam en naam.
20	Geneeskunde	Ontsteking van de amandelen en slijmvliezen in de keel. Iets meer wetenschappelijke naam.
21	Detective	Deze eigenzinnige politie-inspecteur uit het brein van Pieter Aspe ontsproten. Voornaam en naam.

22	Bouwkunde	Deze Arabische lichttorens vind je naast elke moskee. Hoe noemt men deze toren?
23	Flora	Deze zeldzame 'zingende' ☺ witte bloemplant groeit in het rotsgebergte. Naam.
24	Geschiedenis	Deze alleenheersers met dezelfde naam uit de 15 ^{de} en 16 ^{de} eeuw regeerden over de Azteken in Peru. Naam.
25	Zoetigheden	Chocoladereep met bergvorm, gevormd naar de Matterhorn. Merknaam van deze reep.
26	Fauna	De vogelfamilie 'Trochilidae' bestaat uit meer dan 300 soorten fraaie kleine vogeltjes. Wat is de meer courante naam?
27	Geschiedenis	De ruïnestad uit het Tambo-rijk in Midden-Peru werd in 1911 ontdekt. Naam?
28	Aardrijkskunde	Dit met sneeuw bedekt bergmassief in Tanzania, werd voor het eerst beklommen in 1889. Naam.
?	!!!	Vergeet niet de vraag te beantwoorden!

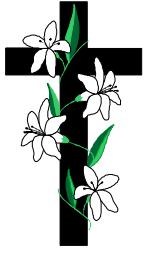
Schiftingsvraag:

- a) Wat zal de som zijn van de lottogetallen (ZONDER RESERVEGETAL) van de trekking van zaterdag 25.09.2021?
- b) Geef het reservegetal voor die trekking.

Uiterste inzenddatum: **22.09.2021** bij William Oosterlinck
 Europalaan 18
 8700 Tielt

FAMILIEBERICHTEN

Op 21 juli overleed Paul Dooms (°1925), vader van Veerle (Zorgbib).

Rode Kruis Tielt biedt Veerle en familie zijn oprechte deelneming aan.

Wil je jouw familienieuws ook delen met jouw collega's Rode Kruis-vrijwilliger die niet actief zijn op **Facebook**?

Stuur de gegevens dan snel door naar:

Redactie **ONZE TAAK**

Pontweg 27

8700 Tielt

of naar: marierose.allaert@skynet.be

Wil je ook jouw artikel in de volgende **ONZE TAAK**?

Stuur dan jouw tekst en foto's naar:

marierose.allaert@skynet.be

die alles in **ONZE TAAK**-vorm zet.

Familienieuws is ook altijd welkom!

Ook **adreswijziging** zo snel mogelijk doorgeven op bovenstaand e-mailadres zodat

ONZE TAAK

voor iedereen op de juiste plaats terechtkomt!

We verwachten jouw bijdrage op de redactie tegen

UITERLIJK 15 oktober 2021!

⇒ ⇒ LEES **ONZE TAAK** IN **KLEUR** OP www.rodekruis.be/tielt ⇐ ⇐

